22/10/2020

Ελευθερία, κληρονομικότητα και Θεία Χάρις

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Πραγματοποιήθηκε χθες, Τετάρτη 21 Οκτωβρίου, το απόγευμα, ο αγιασμός και η έναρξη των ομιλιών της Σχολής Γονέων της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας, που φέτος θα γίνονται στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου Βεροίας.

Στην αρχή, τελέστηκε αγιασμός από τον Σεβασμιώτατο και στη συνέχεια, ο υπεύθυνος της Σχολής Γονέων, Αρχιμ. Θεολόγος Αμπόνης, τον προσφώνησε και καλωσόρισε τους παρισταμένους.

Πρώτος ομιλητής για φέτος ήταν ο Σεβασμιώτατος εντόπιος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων, ο οποίος ανέπτυξε το θέμα: **«Ελευθερία και θεία Χάρις»**.

«***Ο Θεός μας έπλασε ελεύθερους και η προσωπικότητά μας διαμορφώνεται σύμφωνα με αυτήν την ελευθερία. Εκτός, όμως, από την ελευθερία, η διαμόρφωση του ανθρώπινου χαρακτήρα έγκειται και στην κληρονομικότητα. Στην ελευθερία συγκαταλέγονται π.χ. οι εμπειρίες που αποκομίζει ο άνθρωπος, καθώς και ο κοινωνικός του περίγυρος, ενώ στην***

», είπε ο Σεβασμιώτατος ξεκινώντας την ομιλία του.

«**Πέρα, όμως, από την ελευθερία και την κληρονομικότητα, υπάρχει και ένας τρίτος παράγοντας που διαμορφώνει τον χαρακτήρα του ανθρώπου, ο οποίος είναι η θεία Χάρις**. **Η θεία Χάρις μεταβάλει τον άνθρωπο και προϋποθέτει την συγκατάθεσή του ώστε να τη δεχθεί. Η συνεργασία του ανθρώπου με τη θεία Χάρη οδηγεί στη μετάνοια**».

Σε άλλο σημείο ο Σεβασμιώτατος τόνισε, ότι **ο Θεός βρίσκει πολλούς τρόπους να διεισδύσει μέσα μας και η θεία Χάρις εργάζεται μακροχρόνια** και τα αποτελέσματα είναι σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, διότι ο Θεός θεραπεύει όπως αυτός θέλει. Θεραπεύει σύμφωνα με το σχέδιο του και όχι σύμφωνα με το θέλημα του ανθρώπου.

«***Ο άγιος Παΐσιος έλεγε ότι είναι προτιμότερο να είναι κάποιος αμαρτωλός και να μετανοεί, παρά να είναι «άγιος» και σκληρόκαρδος.***

Όσον αφορά τα παιδιά, ο Σεβασμιώτατος επισήμανε, ότι πρέπει οι γονείς να ζητούν τη θεία Χάρη για τα παιδιά τους, διότι πολλές φορές δεν είναι σε θέση να τη ζητήσουν τα ίδια τα παιδιά. Οι γονείς κάνουν ό,τι περνά από το χέρι τους για το καλό των παιδιών τους εφαρμόζοντας και διάφορες τιμωρίες. Όταν δουν όμως, ότι και με την τιμωρία δεν γίνεται κάτι, είναι απαραίτητο να εφαρμοστεί αυτό που λέγεται στη Θεία Λειτουργία: «εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα».

Στη συνέχεια, αναφέρθηκε από τον Σεβασμιώτατο ο λόγος του Αββά Δωροθέου, ο οποίος, εκτός από την κοσμική και την μοναχική υπερηφάνεια, διακρίνει και την γονική υπερηφάνεια. «Την υπερηφάνεια δηλαδή που έχουν οι γονείς για τα παιδιά τους. Ίσως, όμως, αυτή η υπερηφάνεια να εμποδίζει την εργασία της θείας Χάριτος. Επιπλέον, οι γονείς πρέπει να προσεύχονται για τα παιδιά τους, επειδή η προσευχή των γονέων έχει μεγάλη δύναμη. Το πιο ισχυρό πράγμα είναι η προσευχή και όχι οι «μαγικές λύσεις» που επιζητούν πολλές φορές οι γονείς για τα προβλήματα των παιδιών τους».

Αξιοσημείωτη είναι η αναφορά του Σεβασμιωτάτου, ο οποίος τόνισε ότι, όταν οι γονείς προσεύχονται, τότε βοηθούν τα παιδιά τους κατά 70%, ενώ όταν κάνουν τις δικές τους ενέργειες, τότε τα βοηθούν κατά 30%.

Τέλος, υπογράμμισε, ότι στην Εκκλησία δεν στραγγαλίζεται ο χαρακτήρας του ανθρώπου, αλλά αγιάζεται και συμβούλεψε τους γονείς να μεταποιούν την αγωνία τους για τα παιδιά σε προσευχή.